

Byla C-397/09

Scheuten Solar Technology GmbH

prieš

Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

(Bundesfinanzhof prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Apmokestinimas – Direktyva 2003/49/EB – Bendra apmokestinimo sistema, taikoma palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių – Verslo mokestis – Mokesčio bazės nustatymas“

Sprendimo santrauka

Teisės aktų derinimas – Bendra apmokestinimo sistema, taikoma palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių – Direktyva 2003/49 – Taikymo sritis

(Tarybos direktyvos 2003/49 1 straipsnio 1 dalis)

Direktyvos 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių, 1 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ją nedraudžiama nacionalinės mokesčių teisės nuostata, pagal kurią paskolos palūkanos, kurias vienoje valstybėje narėje steigta bendrovė sumokėjo kitoje valstybėje narėje esančiai asocijuotajai bendrovei, traukiamos į pirmosios bendrovės mokėtino verslo mokesčio bazę.

Iš tiesų minėta nuostata, kartu su šios direktyvos 2–4 konstatuojamosiomis dalimis, siekiama išvengti palūkanų tarpvalstybinio mokėjimo dvigubo teisinio apmokestinimo, uždraudžiant palūkanų apmokestinimą joms kilmės valstybėje joms tikrojo gavėjo nenaudai. Taigi ši nuostata susijusi tik su palūkanas gaunančio kreditoriaus mokestine padėtimi. Nacionalinės teisės nuostatos, kuriose nustatoma palūkanų mokėtojo mokėtino mokesčio bazė, kaip antai taisyklės dėl galimybių atskaityti tam tikras išlaidas ir šios išlaidų pobūdžio, atspindi konkrečių kiekvienos valstybės narės teisės aktų leidėjo poziciją mokesčių politikos srityje.

Taigi nesant nuostatos, kuria reglamentuojama palūkanų mokėtojo mokėtino mokesčio bazės apskaičiavimo tvarka, Direktyvos 2003/49 1 straipsnio 1 dalies taikymo sritis negali būti išplėsta labiau nei joje numatytas atleidimas nuo mokesčio.

(žr. 28, 33, 34, 36 punktus ir rezoliucinės dalį)

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. liepos 21 d.(*)

„Apmokestinimas – Direktyva 2003/49/EB – Bendra apmokestinimo sistema, taikoma palėkanė ir autoriniė atlyginimė mokėjimams tarp skirtingė valstybiė nariė asocijuotėjė bendroviė – Verslo mokestis – Mokesėio bazės nustatymas“

Byloje C-397/09

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2009 m. gegužės 27 d. sprendimu, kurė Teisingumo Teismas gavo 2009 m. spalio 14 d., pagal EB 234 straipsnė pateikto prašymo priimti prejudicinė sprendimė byloje

Scheuten Solar Technology GmbH

prieš

Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurė sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai D. Šváby, R. Silva de Lapuerta (pranešėja), E. Juhász ir T. von Danwitz,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgės į rašytinė proceso dalė ir įvykus 2010 m. rugsėjo 16 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Scheuten Solar Technology GmbH*, atstovaujamos advokato K. von Brocke ir mokesėio konsultanto A. Küntscher,
- *Finanzamt Gelsenkirchen-Süd*, atstovaujamos R. Rasche,
- Vokietijos vyriausybė, atstovaujamos J. Möller ir C. Blaschke,
- Belgijos vyriausybė, atstovaujamos M. Jacobs ir J.-C. Halleux,
- Danijos vyriausybė, atstovaujamos V. Pasternak Jørgensen ir C. Vang,
- Estijos vyriausybė, atstovaujamos M. Linntam,
- Italijos vyriausybė, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato S. Fiorentino*,
- Nyderlandė vyriausybė, atstovaujamos C. Wissels ir J. Langer,
- Portugalijos vyriausybė, atstovaujamos L. Inez Fernandes,
- Švedijos vyriausybė, atstovaujamos A. Falk ir S. Johannesson,

- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos L. Seeboruth,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir W. Mölls,

susipažinęs su 2011 m. gegužės 12 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada, priima šį

Sprendimas

1. Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (OL L 157, p. 49; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 380), išaiškinimo.

2. Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Scheuten Solar Technology GmbH* (toliau – SST) ir *Finanzamt Gelsenkirchen/Süd* (toliau – *Finanzamt*) dėl sumos, nuo kurios apskaičiuojamas verslo mokestis, nustatymo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3. Direktyvos 2003/49 1 straipsnyje numatyta:

„1. Palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimai, susidarantys valstybėje narėje, atleidžiami nuo bet kokių tokiems mokėjimams uždedamų [taikomų] mokesčių toje valstybėje, neatsižvelgiant į tai, ar jie renkami išskaitant juos išmokant ar apskaičiuojant, su sąlyga, kad palūkanų ar autorinio atlyginimo tikrasis savininkas yra kitos valstybės narės bendrovė ar valstybės narės bendrovės nuolatinis buveinys, esanti kitoje valstybėje narėje.

2. Valstybės narės bendrovės arba kitoje valstybėje narėje esančios nuolatinės buveinės atliktas mokėjimas laikomas susidariusiu toje valstybėje narėje, toliau – šaltinio valstybė.

<...>

4. Valstybės narės bendrovė laikoma tikruoju palūkanų ar autorinio atlyginimo savininku tik tuomet, kai ji gauna tokius mokėjimus savo naudai, o ne kaip tarpininkas, pavyzdžiui, atstovas, patikėtinis ar įgaliotas pasirašantis, kito asmens naudai.

<...>

7. Šis straipsnis taikomas tik tuo atveju, jei palūkanų ar autorinio atlyginimo mokėtoju esanti bendrovė arba bendrovė, kurios nuolatinis buveinys yra laikoma palūkanų ar autorinio atlyginimo mokėtoju, yra bendrovės, kuri yra tą palūkanų ar autorinio atlyginimo tikroji savininkė arba kurios nuolatinis buveinys yra laikoma tikrąja tą palūkanų ar autorinio atlyginimo savininke, asocijuota bendrovė.

<...>

10. Valstybė narė gali netaikyti šios direktyvos kitos valstybės narės bendrovei arba kitos valstybės narės bendrovės nuolatinei buveinei, jei 3 straipsnio b dalyje nurodytą sąlygą nebuvo nenutrūkstamai laikomasi bent dvejus metus.

<...>“

4 Šios direktyvos 2 straipsnyje numatyta:

„Šioje direktyvoje:

a) terminas „palūkanos“ reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, nesvarbu, ar jie užtikrinti įkeitimu ir ar jie suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, o būtent – tai pajamos iš vertybinių popierių ir pajamos iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis ar skoliniais įsipareigojimais susijusias priemokas ir premijas; delspinigiai už pavuluotus mokėjimus nėra laikomi palūkanomis;

<...>“

5 Šios direktyvos 3 straipsnio b punkte numatyta:

„Šioje direktyvoje

<...>

b) bendrovė yra antros bendrovės „asocijuota bendrovė“, jei ji atitinka šiuos minimalius reikalavimus:

i) pirmoji bendrovė tiesiogiai valdo bent 25 % antrosios bendrovės kapitalo arba

ii) antroji bendrovė tiesiogiai valdo bent 25 % pirmosios bendrovės kapitalo; arba

iii) trečioji bendrovė tiesiogiai valdo po 25 % pirmosios ir antrosios bendrovių kapitalo.

Valdomos kapitalo dalys privalo priklausyti tik Bendrijos teritorijoje esančioms bendrovėms.

<...>“

6 Direktyvos 2003/49 4 straipsnis yra išdėstyta taip:

„1. Šaltinio valstybė neprivalo užtikrinti šios direktyvos teikiamų privilegijų tokiais atvejais:

a) mokėjimams, kurie, remiantis šaltinio valstybės įstatymais, yra laikomi pelno paskirstymu arba kapitalo apmokėjimu;

<...>

2. Jei dėl ypatingų santykių tarp palūkanų ar autorinio atlyginimo mokėtojo ir tikrojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų ar autorinio atlyginimo suma yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir tikrasis savininkas būtų susitarę, jei tokie santykiai nebūtų, tai šios direktyvos nuostatos taikomos nebent tik pastarajai sumai.“

Nacionalinė teisė

7 Pagal pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms taikytinos 2002 m. Verslo mokesčio įstatymo (*Gewerbesteuer-gesetz 2002, BGBl. 2002 I, p. 4167*, toliau – Verslo mokesčio įstatymas) redakcijos 2 straipsnį bet kuri gamybos ir prekybos veikla, be pajamų ar pelno mokesčio, apmokestinama ir verslo mokesčiu, jeigu ji vykdoma nacionalinėje teritorijoje.

8 Šio straipsnio 1 ir 2 dalys išdėstytos taip:

„1. Bet kuri gamybos ar prekybos veikla, vykdoma Vokietijoje, apmokestinama verslo mokesčiu. Gamybos ar prekybos veikla – tai gamybos ar prekybos ūmonės vykdoma veikla, kaip tai suprantama pagal Pajamų mokesčio įstatymą. Laikoma, kad gamybos ar prekybos veikla vykdoma Vokietijoje, kai ji vykdyti skirta buveinė yra Vokietijos teritorijoje ar prekybos laive, registruotame šios valstybės laivų registre.

2. Gamybos ar prekybos veikla visuomet ir visiškai laikoma kapitalo bendrove (akcine bendrove, komanditine, kiti bendrijų, ribotos atsakomybės bendrovių) veikla <...>“

9 Pagal šio įstatymo 6 straipsnį verslo mokesčio bazė yra mokesčio mokėtojų, vykdančių gamybos ar prekybos veiklą, gautas pelnas.

10 Šio įstatymo 7 straipsnio pirmame sakinyje gamybos ar prekybos veiklą vykdančių subjektų pelnas apibrėžiamas taip:

„Gamybos ar prekybos veiklą vykdančių subjektų pelnas – taip pelnas, gautas iš gamybos ar prekybos veiklos, apskaičiuojamas pagal Pajamų mokesčio įstatymo ar Pelno mokesčio įstatymo nuostatas, <...> prie kurio pridedamos ir iš kurio atimamos 8 ir 9 straipsniuose nurodytos sumos.“

11 Veiklos mokesčio įstatymo 8 straipsnyje „Pakartotinis traukimas“ nurodyta:

„Jei pelnas, gautas iš gamybos ar prekybos veiklos, vėl traukiamas toliau nurodytos sumos, jei jos buvo atskaitytos apskaičiuojant pelną:

1. Pusę pajamų, susijusių su paskolomis, kurios ekonomiškai susijusios su veiklos (dalinių veikla) ar jos dalies sukrimu ar sigijimu arba su veiklos plėtra ar pagerinimu, arba kurios ne tik laikinai padeda padidinti apyvartinį kapitalą.“

12 Šio įstatymo 10bis straipsnyje numatyta, kad nustatant verslo mokesčio bazę iš pelno, apskaičiuoto pagal Verslo mokesčio įstatymo 8 straipsnį, turi būti atimti nuostoliai.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

13 SST yra pagal Vokietijos teisę Gelzenkirchene steigta ribotos atsakomybės bendrovė. 100 % jos akcijų turi Venle (Nyderlandai) steigta ribotos atsakomybės bendrovė *Scheuten Solar Systems BV*.

14 Pagal kelias viena po kitos nuo 2003 m. rugpjūčio 27 d. iki 2004 m. gruodžio 1 d. sudarytas sutartis SST iš patronuojančiosios bendrovės gavo 5 180 000 eurų paskolą. 2004 m. SST patronuojančiajai bendrovei pervedė 154 584 eurus palūkanų. SST atskaitė šią sumą iš savo pelno kaip veiklos sąnaudas.

15 Pagal Verslo mokesčio įstatymo 8 straipsnio 1 dalį priimtame sprendime, kuriame nustatyta suma, nuo kurios skaičiuojamas verslo mokestis už 2004 m., *Finanzamt* vis dėlto nurodė, kad SST iš gauto pelno galėjo atimti tik 50 % šią palūkanų sumą, todėl pusė 154 584 eurų sumos buvo pridėta prie pelno, gauto iš SST gamybos ir prekybos veiklos.

16 Pastaroji apskundė šį *Finanzamt* sprendimą tvirtindama, kad pridėjus pusę aptariamą palūkanų sumą buvo pažeista Direktyvos 2003/49 1 straipsnio 1 dalis.

17 2008 m. vasario 22 d. *Finanzgericht Münster* atmet? š? skund?.

18 SST padav? kasacin? skund? d?l šio sprendimo *Bundesfinanzhof*.

19 *Bundesfinanzhof*, abejodamas d?l taikytin? vidaus teis?s nuostat? suderinamumo su Direktyvos 2003/49 nuostatomis, nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar <...> Direktyvos 2003/49 <...> 1 straipsnio 1 dalimi draudžiama nuostata, pagal kuri? paskolos pal?kanos, kurias vienos valstyb?s nar?s bendrov? sumok?jo kitos valstyb?s nar?s asocijuotajai bendrovei, ?traukiamos ? pirmosios bendrov?s mok?tino verslo mokes?io baz??

2. Jeigu ? pirm?j? klausim? bus atsakyta teigiamai: ar <...> Direktyvos 2003/49 <...> 1 straipsnio 10 dalis turi b?ti aiškinama taip, kad valstyb?s nar?s gali ir netaikyti šios direktyvos tuo atveju, jei pal?kan? mok?jimo momentu 3 straipsnio b punkte nurodyt? s?lyg?, susijusi? su asocijuotosios bendrov?s egzistavimu, nebuvo nenutr?kstamai laikomasi bent dvejus metus?

Ar šiuo atveju valstyb?s nar?s gali tiesiogiai remtis <...> Direktyvos 2003/49 <...> 1 straipsnio 10 dalimi mokan?ios bendrov?s atžvilgiu?“

D?l prejudicini? klausim?

D?l pirmojo klausimo

20 Šiuo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar Direktyvos 2003/49 1 straipsnio 1 dal? reikia aiškinti taip, kad ja draudžiama nacionalin?s mokes?io teis?s nuostata, pagal kuri? paskolos pal?kanos, kurias vienoje valstyb?je nar?je ?steigta bendrov? sumok?jo kitoje valstyb?je nar?je esan?iai asocijuotajai bendrovei, ?traukiamos ? verslo mokes?io, kur? turi mok?ti pirmoji bendrov?, baz?.

21 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad pagrindin?je byloje SST buvo apmokestinta verslo mokes?iu d?l jos iš gamybos ir prekybos veiklos gauto pelno. Nustatydama šio mokes?io baz? *Finanzamt*, remdamasi pagrindin?je byloje nagrin?jamu nacionalin?s teis?s aktu, ? SST peln? pakartotinai ?trauk? pus? pal?kan?, kurias ši bendrov? sumok?jo Nyderlanduose ?steigtai patronuojan?iajai bendrovei.

22 Anot SST, toks skai?iavimas prilygsta mokes?io nustatymui, tod?l d?l nagrin?jamo nacionalin?s teis?s akto atsiranda su Direktyvos 2003/49 1 straipsnio 1 dalimi nesuderinamas dvigubas ekonominis pal?kan? apmokestinimas. Ta?iau visi kiti Teisingumo Teismui pastabas pateik? suinteresuotieji asmenys mano, kad šis teis?s aktas nepatenka ? min?tos nuostatos taikymo srit?, ir d?l to ? pateikt? klausim? si?lo atsakyti neigiamai.

23 Šiomis aplinkyb?mis Teisingumo Teismas turi nustatyti min?tos nuostatos taikymo srit?.

24 Reikia pažym?ti, kad iš Direktyvos 2003/49 2–4 konstatuojam?j? dali? matyti, kad ja siekiama panaikinti pal?kan? ir autorini? atlyginim? mok?jim?, atliekam? tarp skirtingose valstyb?se nar?se ?steigt? asocijuot?j? bendrovi?, dvigub? apmokestinim? ir kad tokie mok?jimai b?t? apmokestinami vien? kart? vienoje valstyb?je nar?je. Pagal šias konstatuojam?sias dalis ši? mok?jim? apmokestinimo panaikinimas toje šalyje, kur jie susidar?, yra tinkamiausias b?das užtikrinti nacionalini? ir tarpvalstybini? sandori? vienod? mokestin? vertinim?.

25 Taigi Direktyvos 2003/49 taikymo sritis, kaip ji apibr?žta jos 1 straipsnio 1 dalyje, apima pal?kan? ir autorini? atlyginim? mok?jim?, susidariusi? valstyb?je nar?je, atleidim? nuo mokes?io

šioje valstybėje su sulyga, kad ji tikrasis savininkas yra kitoje valstybėje narėje steigta bendrovė ar valstybės narės bendrovės nuolatinė buveinė, esanti kitoje valstybėje narėje.

26 Šioje nuostatoje tvirtinta taisykle siekiama užtikrinti, kad palėkan ir autorinių atlyginimų savininkas, steigtas kitoje valstybėje narėje, nei jie susidarę, būtų atleistas nuo bet kokių mokesčių toje valstybėje, kur šios palėkanos ir autoriniai atlyginimai susidarę. Iš tiesų Direktyvos 2003/49 1 straipsnio 1 dalies tekste žodžiais „su sulyga“ iš tikrųjų tvirtintas ryšys tarp tokių palėkan ir autorinių atlyginimų valstybėje narėje išmokėjimo ir jų gavimo kitoje valstybėje narėje.

27 Šiuo atžvilgiu Direktyvos 2003/49 2 straipsnio a punkte minėtos palėkanos apibrėžiamos kaip „pajamos iš bet kokios rėšies skolinių reikalavimų“. Taigi tik tikrasis savininkas gali gauti palėkanas, kurios yra pajamos iš tokių skolinių reikalavimų.

28 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Direktyvos 2003/49 1 straipsnio 1 dalimi, skaitoma kartu su jos 2–4 konstatuojamosiomis dalimis, siekiama išvengti palėkanų tarpvalstybinį mokėjimų dvigubo teisinio apmokestinimo uždraudžiant palėkanų apmokestinimą jų kilmės valstybėje jei tikrojo savininko nenaudai. Taigi ši nuostata susijusi tik su palėkanas gaunančio kreditoriaus mokeschine padėtimi.

29 Reikia pridurti, kad tokia Direktyvos 2003/49 1 straipsnio 1 dalies aiškinimą patvirtina ir šio straipsnio 10 dalis, kurioje valstybėms narėms leidžiama tam tikromis slygomis netaikyti šio straipsnio 1 dalyje numatyto atleidimo nuo mokesčių. Vėmonės, kurioms šios direktyvos 1 straipsnio 10 dalis gali būti taikoma, joje apibrėžiamos kaip „kitos valstybės narės bendrovė arba kitos valstybės narės bendrovės nuolatinė buveinė“. Iš tiesų šioje nuostatoje palėkanų mokėtojas iš viso neminimas. Taigi iš šios nukrypti leidžiančios tvarkos matyti, kad ji taikoma palėkanų ar autorinių atlyginimų savininkui kitoje valstybėje narėje, o ne šias palėkanas ir atlyginimus turinčiam mokėti vėmėi.

30 Taigi nacionalinės teisės aktu, kaip antai nagrinjamuoju pagrindinėje byloje, nesumažinamos kreditoriaus pajamos. Jame nenumatytas joks palėkanų, išmokėtų ji savininkui, apmokestinimas. Nagrinjamame teisės akte tik nustatoma verslo mokesčių, kuriuo nagrinjamu atveju apmokestintas palėkanų mokėtojas, bazė.

31 Šiuo atžvilgiu svarbu pažymėti, kad Direktyvos 2003/49 1 straipsnio 1 dalyje nenumatyta palėkanų mokėtojo mokėtino mokesčių bazės apskaičiavimo tvarka ir elementai, kuriuos reikia atsižvelgti į apskaičiuojant, pavyzdžiui, tam tikros išlaidos.

32 Kalbant apie pagrindinėje byloje nagrinjamą teisės aktą, reikia pažymėti, kad nagrinjamo verslo mokesčių ypatybė yra ta, jog iš gamybos ar prekybos veiklos gautas pelnas pirmiausia apskaičiuojamas pagal Pajamų mokesčių įstatymo ir Pelno mokesčių įstatymo nuostatas ir vėliau tam tikros sumos pridamos ar atimamos pritaikius lengvatas. Pridedamos tik tos sumos, kurios pirmame skaičiavimo etape buvo atimtos.

33 Nacionalinės teisės nuostatos, kuriose nustatoma palėkanų mokėtojo mokėtino mokesčių bazė, kaip antai taisyklės dėl galimybių atskaityti tam tikras išlaidas ir šių išlaidų pobūdžio, atspindi konkrečių kiekvienos valstybės narės teisės aktų leidėjo poziciją mokesčių politikos srityje.

34 Taigi nesant nuostatos, kuria reglamentuojama palėkanų mokėtojo mokėtino mokesčių bazės apskaičiavimo tvarka, Direktyvos 2003/49 1 straipsnio 1 dalies taikymo sritis negali būti išplėsta labiau nei joje numatytas atleidimas nuo mokesčių.

35 Galiausiai, kalbant apie Teisingumo Teismo praktikos, susijusios su 1990 m. liepos 23 d.

Tarybos direktyva dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 225, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 147), galimą poveikį, pakanka nurodyti, kad, kaip pažymėjo generalinė advokatė savo išvados 45–49 punktuose, 2001 m. spalio 4 d. Sprendime *Athinaiki Zythopoiia* (C-294/99, Rink. p. I-6797) ir 2008 m. birželio 26 d. Sprendime *Burda* (C-284/06, Rink. p. I-4571) nėra nieko, ką būtų galima rimtai svarstyti aiškinant Direktyvos 2003/49 1 straipsnio 1 dalį, kiek tai susiję su nacionalinės teisės aktu, kaip nagrinėjamas pagrindinis byloje. Iš tiesų bylose, kuriose buvo priimti šie sprendimai, nagrinjamas mokestis buvo taikomas dėl dukterinės bendrovės patronuojančiai bendrovei paskirstyto pelno. Tačiau pagrindinis byloje nagrinjami palėkanų mokėjimai nėra apmokestinimo sukeliantis veikis. Pagrindinis byloje nagrinjamos nacionalinės teisės nuostatos susijusios tik su šiuo mokėjimu, kaip išlaidų, atskaitymu apskaituojant verslo mokesčio bazę.

36 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad pirmąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2003/49 1 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ja nedraudžiama nacionalinės mokesčių teisės nuostata, pagal kurią paskolos palėkanos, kurias vienoje valstybėje narėje steigta bendrovė sumokėjo kitoje valstybėje narėje esančiai asocijuotajai bendrovei, traukiamos pirmosios bendrovės mokėtino verslo mokesčio bazę.

Dėl antrojo klausimo

37 Atsižvelgiant į atsakymų į pirmąjį prejudicinį klausimą, nėra reikalo atsakyti į antrąjį klausimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palėkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių, 1 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ja nedraudžiama nacionalinės mokesčių teisės nuostata, pagal kurią paskolos palėkanos, kurias vienoje valstybėje narėje steigta bendrovė sumokėjo kitoje valstybėje narėje esančiai asocijuotajai bendrovei, traukiamos pirmosios bendrovės mokėtino verslo mokesčio bazę.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.